

ANTI-PARTY,
ANTI-PARLIAMENTARY OR
ANTI-DEMOCRATIC SOCIAL
MOVEMENTS OF THE “OUTRAGED”
CITIZENS IN GREECE

Vassiliki Georgiadou, Anastasia Kafe, Roula Nezi,
Costis Pierides

Key features

- Social media as means of mobilization, evolution and organization.
 - Strong anti-party sentiments.
 - Peaceful character.
 - Massiveness of mobilization
 - Duration
 - Athens – main city of protest
- } The Greek
indignants

Η μαζικότητα των κινητοποιήσεων στην Ελλάδα δεν είναι πρωτόγνωρο χαρακτηριστικό, αλλά από τις διαδηλώσεις τις δεκαετίας του '80 και έπειτα δεν παρατηρήθηκε τέτοια μαζικότητα.

Τα social media ως μέσο κινητοποίησης και η χρονική διάρκεια των κινητοποιήσεων είναι καινοφανή χαρακτηριστικά αυτού του τύπου δράσης.

Χαρακτηριστικό το σημείο που επιλέχθηκε για τη διαμαρτυρία, η πλατεία Συντάγματος ακριβώς απέναντι από το κοινοβούλιο εκφράζοντας έτσι και τον έντονα αντικομματικό χαρακτήρα της κινητοποίησης.

Hypotheses

- Was the mass mobilization of the Greek “Outraged” a homogeneous movement?
- Did it challenge the political status quo?
- What were their opinions about democracy, the political parties and the politicians?
- Did they reject or tolerate political violence?

Όσον αφορά το περιεχόμενο αυτού του slide ως προς τα ερευνητικά μας ερωτήματα: α) ποιοι ήταν και β) τι σκέφτονταν οι συμμετέχοντες σε εκείνη τη μαζική κινητοποίηση. Καθώς τέτοιου είδους μορφές συλλογικής δράσης και μαζικής διαμαρτυρίας θεωρείται ότι μπορεί να υπονομεύουν το status quo, σκεφθήκαμε ότι θα είχε ενδιαφέρον να διερευνήσουμε τις αντιλήψεις των συμμετεχόντων για τη δημοκρατία στην Ελλάδα και τη δημοκρατία ως ένα σύστημα διακυβέρνησης γενικότερα, τη γνώμη τους για τους πολιτικούς θεσμούς (τα κόμματα) και τα μέσα της πολιτικής δράσης· ιδιαιτέρως μας ενδιέφερε να διαπιστώσουμε αν οι συμμετέχοντες ενέκριναν ή απέρριπταν τη βία γενικά και τη βία κατά των πολιτικών ειδικότερα. Ήταν ανεκτικοί και κατά ποιον τρόπο απέναντι στην πολιτική βία;

Υπόθεση εργασίας μας ήταν ότι παρά τη μαζικότητα της κοινωνικής διαμαρτυρίας και τις συμβολικά ακραίες εκδηλώσεις των διαμαρτυρομένων, η πλειοψηφία δεν στρεφόταν κατά των αρχών της φιλελεύθερης δημοκρατίας. Ποιο ήταν, ωστόσο, το περιεχόμενο της κριτικής αυτής; Οι συμμετέχοντες, παρά την ένταση που διέθετε η διαμαρτυρία τους, στρεφόταν εναντίον των θεσμών και κυρίως των λειτουργών (agents) και όχι εναντίον των αξιών της δημοκρατίας.

Theoretical approaches

Mass mobilization, political protest and
democracy

Mass Mobilization, Political Protest and Democracy

- 50s – 60s: New forms of mass mobilization.
 - Economic growth
 - Democratization
 - Value change

unconventional forms of social and political action
- Economic crisis, political mistrust and electoral volatility => Consolidation and formalization of the new forms (Barnes & Kaase, 1979).
- Mass Protest: need to express dissatisfaction (Boulding 1965, Farah, Barnes & Heunks 1979)

Post-materialism and post war prosperity, namely economic growth, democratization of public education, value change of the post industrial world => unconventional forms of social and political actions.

But economic crisis and political discomfort soon transforms them to a norm.

Political protest requires the feeling of discontent and political inefficacy.

Protest within or against Democracy?

- Do representative Democracy and mass protest share a common audience?
- “Rent a crowd theory”:
 - Left wing young people,
 - well educated,
 - No party - identification
- Political mobilization & protest: became a norm in the post-industrial societies (Marsh & Kaase 1979; Gemenis & Dinas 2012)
- “Normalization of the protester” (van Aelst & Walgrave, 2001)

- Political mobilization: became a norm in the post-industrial
- According to the “rent-a-crowd” theory, citizens who participate in mass mobilizations and political protest are considered to be left-wing young people, well educated, with no party identifications or other political ties. Marsh & Kaase (1979: 58) refute this stand, by supporting almost the opposite; the “readiness” to participate in direct political actions and the “protest potential” within the population is “more widespread than actual behavior would suggest” (ibid., 92).

Methodology and Data Analysis

Qualitative Content Analysis

Data Collection

- The field work started the first week of the mobilizations and ended 4 weeks later.
- A team of 5 researchers conducted face to face interviews with 90 participants.
- We used semi-structured questionnaire focusing mainly on their attitudes towards democracy and the party system.
- After the cleaning process our sample consists of 79 interviews.

Methodology

- Sampling method: purposive sampling
- Data Analysis Method: Qualitative Content Analysis – QCA
- Transcription, initial coding
- Validity check of the coding frame
- Final coding

Στόχος της επιλογής του δείγματός ήταν η απάντηση των ερευνητικών μας ερωτημάτων και η εις βάθος πληροφόρηση για το γεγονός. Η επιλογή του δείγματος γινόταν διαδοχικά και παράλληλα με την ανάλυση, γεγονός που μας επέτρεπε τη διαμόρφωσή του κατά τη διάρκεια της έρευνας. Αυτή είναι μια πρακτική που χρησιμοποιείται και στη θεμελιωμένη θεωρία και έχει ως στόχο την κατασκευή κατηγοριών ή τύπων συμπεριφοράς. Η δειγματοληψία σταματά όταν επέλθει ο θεωρητικός κορεσμός, όταν δηλαδή από την προσθήκη νέων περιπτώσεων δεν προκύπτουν νέες κατηγορίες. Ποιοτική ανάλυση περιεχομένου είναι η συστηματική κωδικοποίηση του υλικού με στόχο τη δημιουργία κατηγοριοποιήσεων

The reality of the Square

- Diversity of protesters

 - Distinct political approaches that participated steadily occupied their own geographical location within the protest.
 - Left – wing protesters
 - Right – wing extremists
 - Anti-ideology neutrals
 - All-arounds
- } Activists (i.e “general assembly”)
- } non-activists

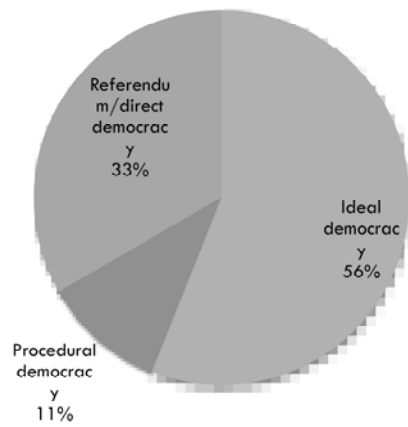
Η «συμμετοχική» μας παρατήρηση όλες αυτές τις ημέρες των κινητοποιήσεων των Αγανακτισμένων, μας επέτρεψε τη διάκρισή τους σε συγκεκριμένες πολιτικο-ιδεολογικές ομάδες.

Είναι γνωστός σε όλους ο διαχωρισμός της πλατείας σε δύο μέρη, την πάνω και κάτω πλατεία. Το κάτω μέρος της πλατείας το είχαν καταλάβει κυρίως οι αριστεροί ενώ το πάνω οι δεξιοί εξτρεμιστές. Αυτές τις δύο ομάδες θα τις χαρακτηρίζαμε και ως τους ακτιβιστές της διαμαρτυρίας γιατί με τον έναν ή άλλο τρόπο ήταν οι πιο ενεργοί, είτε οργανώνοντας τις λαϊκές συνελεύσεις είτε συγκεντρώνοντας υπογραφές για δημοψήφισμα.

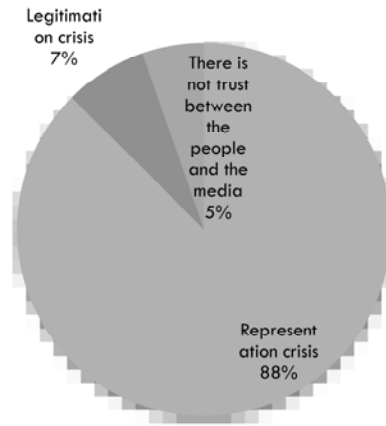
Υπήρχαν όμως και ομάδες ατόμων που δεν είχαν σαφές ιδεολογικό στίγμα και δεν ήταν ιδιαίτερος ενεργοί, δηλαδή δεν συμμετείχαν ενεργά σε κάποια από τις παραπάνω ομάδες. Αυτούς τους διαχωρίζουμε σε δύο υποομάδες, τους ουδέτερους ή αποιδεολογικοποιημένους που συμμετείχαν σχεδόν καθημερινά στις συγκεντρώσεις και παρακολουθούσαν πολλές από τις ομιλίες που λάμβαναν χώρα στην πλατεία, κυρίως για ενημέρωση σχετικά με τα φλέγοντα οικονομικά θέματα και τους περιφερόμενους που συμμετείχαν κυρίως στις συγκεντρώσεις κάθε Κυριακή που το πλήθος αυξανόταν.

Crisis of democracy?

Type of preferred democracy

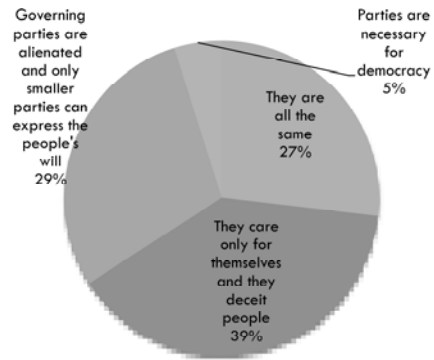

Reasons of democratic deficit

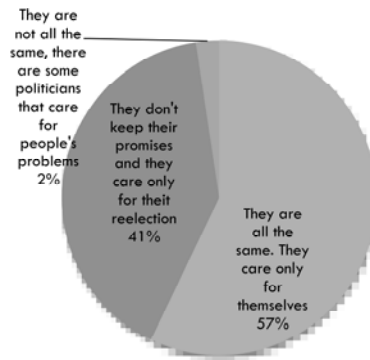

Anti-party orientation?

Opinion for political parties

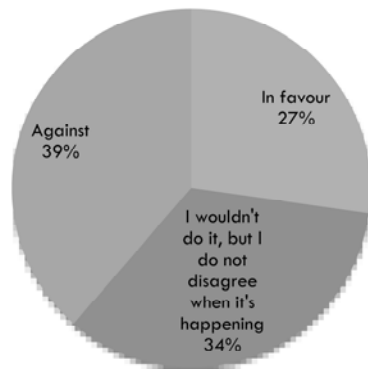

Opinion for politicians

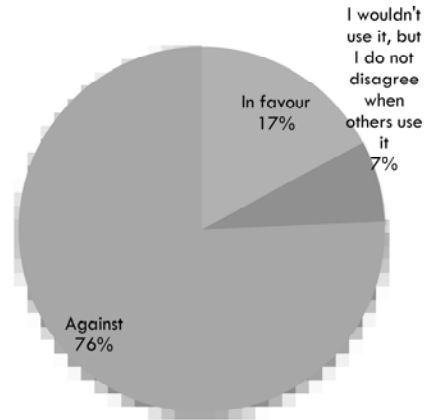

Political Violence?

Violence against politicians

Violence as a political mean

Towards an explanation

- Political system/model of democracy
 - ▣ democracy for them is an ideal political regime that can't be easily transformed into a model of government.
 - ▣ the main reason why democracy in Greece isn't working well is a representation crisis.
- Democracy – Political Violence
 - ▣ Although democracy enjoys the diffuse support of the citizens, the lower levels of democracy (institutions and agents) don't gain a serious amount of specific support from the people.
 - ▣ Despite the general negation of using violence, the potentiality of accepting or using violence against politicians from almost 2/3 of the respondents reveals that the relationship between direct political action and the democratic order is more complicated than we think.

Political expectations:

- Contrary to a widely held view that disappointment and frustration made citizens apathetic, we find out that the disappointed and outraged people had expectations from politics, although the mood of many people was a mixture of expectations, aggression and the will of (radical) change concerning the political status quo.

Political system/model of democracy:

- democracy for them is an ideal political regime that can't be easily transformed into a model of government. Even between respondents with extremist ideas, the democratic ideal remains, at least verbally, viable, although they prefer rather an elitist type of government.
- the main reason why democracy in Greece isn't working well is not because representatives and parties are not be trusted from the majority of the citizens, but first of all because political authorities and parties don't represent properly the interests and the demands of the citizens.

Democracy-Political violence

- Although democracy enjoys the diffuse support of the citizens, the lower levels of democracy (institutions and agents) don't gain a serious amount of specific support from the people.
- One of our impressive findings is that despite the general negation of using violence from the ¾ of our respondents (Table 1), the potentiality of accepting or using violence against politicians from almost 2/3 of the respondents reveals that the relationship between direct political action and the democratic order is more complicated than we think.